

בין אמרי, העולם הזה

הנס קרייטלר:

„המורה הטוב הוא לא בהכרח המרצה הטוב!“

לפני שבועיים פורסמה בעולם הזה כתבה שעסקה בסקר-רמת ההוראה שנערך באוניברסיטת תל-אביב. הפ-רופסור הנס קרייטלר, מהחוג לפסיכולוגיה באוניברסיטת תל-אביב, הוא באופן עקרוני בעד עריכת סקר מסוג זה, אך הסקר, כפי שהוא היום, אינו לרווחו. יש לו מה לומר על אופן ביצוע הסקר, תוכנו ומטרותיו.

אני קיבלתי מהנסאלים ציונים מאוד טובים, לכן הערותי לגבי הסקר הן לא מתוך כעס אישי.

הביצוע של הסקר הוא רשלני, הסוקר מפסיק את מהלך השי-עור, ונותן לראשון בשורה טפסים כדי שיעבירום הלאה. ידוע לי שיש סטודנטים הלוקחים יותר מטופס אחד, כדי להשפיע בצורה משמעותית על התוצאות, וכדי להביע את דעתם החיובית מאוד על המרצה או כרי „לדפוק אותו“, כפי שהם אומרים.

התוכן של השאלון עוסק ברמת-ההרצאה וברמת-המרצה. על שאלות כאלה לא יכול לענות סטודנט בשנה הראשונה, ואפילו לא בשנה השנייה. אין לו הכלים לשפוט את החומר המובא בהרצאה, כי הסטודנט הישראלי לומד בעיקר לפני המבחן, ורק אז יידע אם החומר עונה על דרישות הקורס, אם הוא מכסה את הנושא ואם הוא איכותי. בעייה נוספת היא שבסקר אין שאלות הבודקות האם הסטודנט ענה באופן רציני. משמע — שאלות הבודקות את נאמנות התשובות.

מה, לדעתך, תפקידה של הרצאה אוניבר-סיטאית?

הנושא בעייתי. מה שהמרצים מלמדים קיים גם בספרים, ובאופן עקרוני ניתן ללמוד חלק ניכר מהחומר מהספרים. תפקיד ההרצאה, לדעתי, הוא להביא את החומר ולהדגים איך אדם מיקצועי מטפל בידע. אסור לשכוח את חשיבות הריעות השונות על החומר ואופן אירגונו.

אוניברסיטות

מה הסיכוי מרצה למרצה טוב?

המורה הטוב הוא לא בהכרח המרצה הטוב והמעניין. מורה טוב הוא זה המטפח את תלמידיו שיהיו אנשי-מקצוע טובים. זה מתבטא מעט בהרצאה, ובעיקר בעבודה המשותפת ובהנחייה האישית של הסטודנטים בעבודות סמינריוניות, עבודות מאסטר ודוקטורטים.

יש חוקרים גדולים, שחינכו דור של אנשי-מדע ממדרגה ראש-נה, ולא היו מרצים מבריקים. בהרצאה מבריקה יש סכנה שהמרצה, במקום לעסוק בחומר, יעסוק בכיבוד ובכריזמות. גם אני מספר לפעמים בכריזמות. אבל יש סוג של חומר שכדי שלא ישעמם צריך לדלג על פרטים חשובים — אבל אסור לעשות זאת, כי זה יפגע בהכנת התלמיד. התחשבות בסקר כבקריטריון בהעלאה בדרגה יכול להיות אסון.

במה הסקר יכול לתרום?

יש מרצים שאינם מופיעים לשיעורים בזמן, או המחסינים שיעורים רבים. שאלות מסוג זה יכולות לגלות מורים רשלניים. כמו כל ביקורת, בוודאי הסקר ישפיע עליהם שיתפררו. (נליה בר)

ישראל סיאן

יוסי הקש:

„שלושה גורמים להצלחה: מיקום, מיקום ומיקום!“

כמו בכל שנה, גם השנה ערך עיתון-התיירות האמריקאי „יו-אס טראוול אינדסטרי“ סקר בין 1000 מלונות דה-לוקס ברחבי-העולם, שבסופו נבחרים 50 המלונאים המצטיינים בעולם.

השנה, בפעם הראשונה, נבחר מנכ"ל של מלון ישראלי להיות בין 50 המצטיינים. זהו יוסי הקש, מנכ"ל מלון „המלך דויד“ בירושלים. בירכתי את הקש על זכייתו ושאלתי אותו כיצד נעשית הבחירה.

במשך השנה נשלחים אנשי-מיקצוע ועיתונאים לכל מלונות-הפאר בעולם. האנשים האלו מגיעים אינקוגניטו, מתרשמים, ממלאים שאלון (גם כן בלי ידיעתנו) ומסורים את החומר לעורכי-הסקר. כך נבחרים הטובים ביותר.

אני מבין שההצטיינות מרבית על המלונאי, ולא על המלון. כלומר, אתה אישית זכית בהערכה. האם בכך לא לקחת קצת מהקרייט המגיע לטובחים, להדרניות, ליחצנים?

אין ספק בכך. אם אני מקבל אות-הצטיינות, זה בגלל כל הצוות. זה נכון שצריך לדעת לנהל, אבל בלי צוות אין לך את מי לנהל.

במיקרה הספציפי של מלון „המלך דויד“, אתה חושב שיש לזה קשר גם למיקומו של המלון?

קונרד הילטון אמר פעם, שלהצלחה של מלון תורמים שלושה גורמים: מיקומו, מיקומו ומיקומו. ומי אני שאתווכח עם קונרד הילטון?

במיקרה של המלון שלנו, בהחלט מגיעה תודה גדולה לאר-כייטקט השווייצרי, שמידט, שבנה את המלון בזמנו כמו שבנה אותו, ואיפה שבנה אותו.

בתי-מלון

מה נותן לך אות-ההצטיינות הזה?

הערכה לאמאצים שלנו. יוקרה למקום.

זה גם מביא לקהוות?

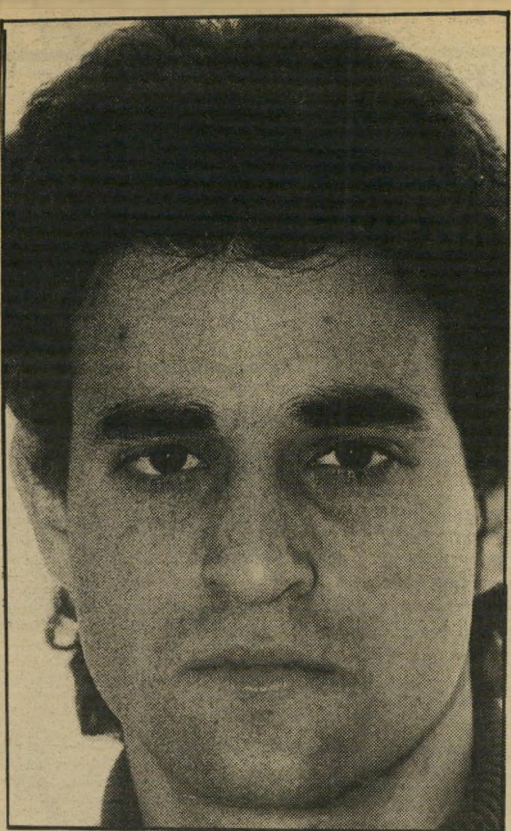
אני מגיש שגם לקהוות. רשימת המצטיינים מתפרסמת בעי-תונות האמריקאית ובעיתונות המיקצועית. זה מוסיף יחסי-ציבור אדירים.

בתור מנכ"ל של מלון מצטיין, אולי תיתן איזה טיפ למנכ"לים אחרים, ולבעלי-מלון כיצד יבחרו לעצמם מנכ"ל טוב.

אני חושב שמנכ"ל טוב יהיה מי שעלה מלמטה למעלה, ולא מי שהוצנח להנהלה. היום רוב המנהלים באים מבתי-ספר. לא שיש לי משהו נגד בתי-ספר, אבל אני עדיין חושב שדרך העבודה לומדים הכי טוב.

איך אתה התחלת?

אני התחלתי לעבוד במיטבה, כשהייתי נער. אחר-כך עברתי כמעט בכל המחלקות — מלצרות, קבלה, ביקורת, מזון ומשקאות. עליתי לאט-לאט, ובדרך למדתי כל הזמן. (דניאלה שמ"י)

אל דסה, העולם הזה

אלון נתן:

„אין בארץ מיתקן מודרני כמו באירופה!“

נבחרת-ישראל ספגה תבוסה בשלושת מיטחקיה הבינ-ארציים האחרונים, שנערכו לקראת קדם-הגביע-העולמי, שייערך בתחילת חודש מרס. במישחק האחרון נפרדה הנבחרת מזו של וילס בתוצאת תיקו.

מזה כמה שנים, וגם עתה, מוזכרת הנחיתות של השחקנים הישראלים בכותרת הגופני לעומת שחקני נבחרות אחרות. לאלון נתן, שחקן קבוצת הכדורגל מכבי תל-אביב, יש מה לומר על-כך:

הכושר הגופני הירוד הוא הגורם המרכזי, שמסביר את הפער הקיים בין נבחרת-ישראל לנבחרות ממדינות אחרות, כמו אנגליה, גרמניה, איטליה, הולנד ועוד. לכך יש סיבות.

איזה?

בשנים האחרונות היתה באימונים התייחסות דלה לפיתוח הכושר הגופני. באחרונה חל שינוי. המאמנים אוספים את שחקני הנבחרת ליומיים בשבוע, שבהם מושם דגש על כושר גופני.

אפשר ליישם שיטת-עבודה זו גם בקבוצות הליגה?

אין בישראל קבוצה או מועדון אחד שבו קיים מיתקן מודרני אחד כפי שקיים באירופה.

מה כולל מיתקן מודרני שזכה?

מיתקני אימון, חדר-כוח, חדר-רימוחה, מיקלחות, חדר-יימפגש חברתיים ומיטבה ספורטיבי, הכולל תזונה מתאימה. שימוש במיתקנים מסוג זה יכול להעלות את רמת כושרו הגופני של השחקן.

כדורגל

האם יש עוד גורמים המסבירים את הפער בכרי-שר הגופני?

גורם בעל חשיבות הוא אי-השימוש באופן עקבי ושיטתי בר-פואה הספורטיבית בארץ.

לא מדובר בטיפול רפואי או בניתוח, הקשורים בעייה רפואית ספציפית. כוונתי למדיניות רפואית רחבה, בעלת תשתית לטווח זמן ארוך.

למשל?

למשל, שימוש קבוע בכדיקות-דם, שבאמצעותן ניתן לקבוע את כושרו האירובי (ריצות למרחקים ארוכים) והאנאירובי (ריצות למרחקים קצרים, ויכולת עמידה בלחץ) של השחקן. כך ניתן יהיה לקרוא את מצבו של הנבדק, ובהתאם לכך לעבוד איתו.

אם המאמנים הלאומיים יישמו את הצעותיך, האם יהיו צפויים לנו ימים טובים?

זה לא תלוי רק במאמנים. למשל, בניית מיתקנים מודרניים תלויה בתקציבים גדולים ובשינוי המדיניות אצל גופים רבים. (עודד רכטמן)